

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: K. R.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupené Mgr. et Bc. Ivou Jónovou, advokátkou, se sídlem Bozděchova 97/2, Ústí nad Labem, proti **žalovanému: Ministerstvo zahraničních věcí České republiky, Odbor konzulárních koncepcí a metodiky**, se sídlem Hradčanské nám. 5, Praha 8, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.2.2016, č.j. 301400/2016-KKM,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím své právní zástupkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22.2.2016, č.j. 301400/2016-KKM, kterým byla posouzena žádost manžela žalobkyně D. R. o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza dle § 180e odst. 6 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), tak, že neudělení víza rozhodnutím Velvyslanectví České republiky v Alžírsku na základě žádosti manžela žalobkyně ze dne 30.11.2015, č. „X“, bylo shledáno v souladu s § 20 odst. 5 písm. e) zákona o pobytu cizinců.

S ohledem na obsah žaloby je zřejmé, že se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného, jakožto správního orgánu, což znamená, že v tomto případě se jedná o řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Při posuzování žaloby proti rozhodnutí správního orgánu soud nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zejména se soud zabýval otázkou, zda byla žalobkyně jako manželka osoby, jíž nebylo uděleno vízum, osobou oprávněnou k podání předmětné žaloby, tedy zda jí svědčila aktivní žalobní legitimace.

Podle § 65 odstavce 1 s.ř.s. je k podání žaloby oprávněn ten, kdo tvrdí, že byl rozhodnutím správního orgánu zkrácen na svých právech. Toto zkrácení, tj. porušení nebo ohrožení subjektivních práv žalobce, mohlo být způsobeno přímo samotným rozhodnutím nebo tím, že správní orgán v řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, porušil žalobcova procesní práva. V každém případě však žalobce musí tvrdit zkrácení na svých vlastních subjektivních právech, tj. musí jít o subjektivní práva náležející žalobci, nikoliv třetí osobě (blíže viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 23. 3. 2005, č.j. 6 A 25/2002 – 42, publikováno pod č. 906/2006 Sb. NSS, srov. také např. rozsudek ze dne 26. 11. 2009, č.j. 5 As 95/2008 – 73).

S ohledem na uvedené podmínky soud nepochyboval, že žalobkyně nebyla oprávněna k podání žaloby podle § 65 odst. 1 s.ř.s. Přímé zkrácení na svých vlastních právech žalobkyně netvrdila. Vyjádřila pouze nesouhlas se zamítnutím žádosti o udělení krátkodobého víza jejího manžela. Aktivní žalobní legitimace podle odstavce 1 shora uvedeného ustanovení přitom vyžaduje, aby tvrzený zásah do práv byl způsoben rozhodnutím, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti toho, kdo žalobu podal. V řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí žalovaného, ovšem o právech ani povinnostech žalobkyně rozhodováno vůbec nebylo. Předmětné řízení se týkalo žádosti o krátkodobé vízum manžela žalobkyně, nikoliv žalobkyně samotné, která je státní příslušnicí České republiky. Rozhodnutím o neudělení víza manželovi žalobkyně nebyla přímo dotčena ve svých právech nebo povinnostech. Dotčení práv žalobkyně mohlo být nanejvýš nepřímé, to však aktivní žalobní legitimaci nezakládá.

Odstavec 2 téhož ustanovení rozšiřuje aktivní žalobní legitimaci i na účastníky řízení před správním orgánem, kteří nejsou k žalobě legitimováni podle odstavce 1, pokud tvrdí, že byli postupem správního orgánu zkráceni na svých právech takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí. Na rozdíl od žalobní legitimace podle předchozího odstavce je předpokladem pro podání žaloby podle odstavce 2 účastenství v předcházejícím správním řízení. Tuto otázku je přitom třeba posoudit materiálně (viz např. usnesení ze dne 2.12.2003, č.j. 7 A 56/2002 – 54, publikováno pod č. 162/2004 Sb. NSS). Osoba oprávněná podat žalobu podle odstavce 2 se účastnila správního řízení, protože v něm uplatňovala určitý zájem, např. zájem na ochraně přírody. Pro založení žalobní legitimace pak tato osoba musí tvrdit, že jako účastník předchozího správního řízení – v němž pouze uplatňovala určitý zájem – byla zkrácena na svých procesních právech. Toto zkrácení musí být zároveň takové intenzity, aby mohlo mít za následek nezákonnost rozhodnutí, proti němuž žalobce brojí (bliže viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 23.3.2005, č.j. 6 A 25/2002 – 42).

Takovéto skutečnosti žalobkyně netvrdila. Nadto žalobkyně účastnicí předcházejícího řízení vůbec nebyla. Žalovaný se žalobkyní jako s účastnicí nejednal a nebyl k tomu podle žádného právního předpisu povinen. Na řízení o udělení krátkodobého víza (§ 20 zákona o pobytu cizinců) ani na řízení o nové posouzení důvodů pro udělení víza (§ 180e zákona o pobytu cizinců) se nevztahuje druhá a třetí část zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), (viz § 168 zákona o pobytu cizinců), neuplatní se tedy ani ustanovení o účastenství (§ 27 správního řádu). Zákon o pobytu cizinců odkazuje ve vztahu k podmínkám pro udělení krátkodobého víza na nařízení č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (dále jen „vízový kodex“). Z vízového kodexu nelze dovodit, že by účastníkem řízení o udělení krátkodobého víza mohl a měl být někdo jiný než samotný žadatel. Podle čl. 32 odst. 3 vízového kodexu žadatelé, kterým byla žádost o udělení víza zamítnuta, mají právo na odvolání. Právo k podání opravného prostředku mají pouze žadatelé, nikoliv třetí osoby. Vízový kodex neobsahuje vlastní úpravu řízení o opravném prostředku, ale odkazuje v této souvislosti na vnitrostátní právo. Zákon o pobytu cizinců pak v § 180e upravuje institut nového posouzení důvodů neudělení víza, který obsahuje i určitá procesní pravidla. Ani z něj ovšem nelze dovodit, že by účastníkem řízení o tomto opravném prostředku byl někdo jiný než samotný žadatel.

Z žádného právního předpisu tedy nevyplývá, že žalobkyně měla mít práva a povinnosti účastníka řízení v řízení o žádosti jejího manžela o udělení krátkodobého víza. Napadeným rozhodnutím proto nemohlo být zasaženo do jejích procesních práv. Zkrácení na procesních právech ostatně žalobkyně ani netvrdila. Soud proto uzavřel, že žalobkyně nebyla aktivně legitimována k podání žaloby ani podle § 65 odst. 2 s.ř.s.

Soud konstatuje, že soudního přezkumu napadeného rozhodnutí se mohl dovolávat pouze manžel žalobkyně, o jehož právu na pobyt v České republice bylo rozhodováno [srov. § 171 odst. 1 písm. a) větu za středníkem ve spojení s § 15a odst. 4 zákona o pobytu cizinců].

S ohledem na výše uvedené musel soud konstatovat, že předmětná žaloba byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Proto soud žalobu dle § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s. výrokem ad I. odmítl. Při svém rozhodnutí vycházel soud ze závěrů Nejvyššího správního soudu obsažených v jeho rozhodnutí ze dne 27.12.2013, č.j. 8 As 40/2013-27, kterým byl řešen skutkově obdobný případ.

Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. výrokem ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

O soudním poplatku soud nerozhodoval, neboť soudní poplatek nebyl uhrazen.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **lze podat** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 27. dubna 2016

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu